

Reisverslag 9 oktober

Door: Kai Hermann

Rock is strong, sand is weak (Hack, 2013). Terwijl we gisteren nog tot laat in de nacht sterke rosten waren, lagen we vanochtend als een stel zandzakken in ons bed. Na een legendarische eerste avond in New Orleans op Bourbon Street was het vandaag tijd voor de vrije dag in New Orleans. Een kleine groep begon al vroeg in de ochtend met het beroemde World War II museum. Dit museum bleek een hele toffe ervaring, met veel media en filmpjes waar de oorlog goed uiteen gezet werd. Ook was het uiterlijk van de oorlog mooi gesimuleerd door indrukwekkend ingerichte ruimtes die een goed plaatje gaven hoe de oorlog eruit gezien moet hebben (zoals bijvoorbeeld een jungle). Wat wel gezegd kan worden is dat de oorlog wel vanuit een louter Amerikaans perspectief neergezet werd en door de nodige propaganda getint was.

Een groot deel van de groep deed wat rustiger aan en begon rond een uur of 10 langzaam tot leven te komen, terwijl de Zonnekoning het record hield met een nachtrust tot half 12 (18:30 bij jullie in Nederland!), maar was met een grote lach op zijn gezicht weer traditioneel het zonnetje in huis terwijl hij terugdacht aan zijn speciale dame op Bourbon Street. Na een rustig ontbijtje begonnen te meesten met de eerste was van de reis te draaien. Dit gebeurt natuurlijk in een van de talloze Amerikaanse wasserettes, die mooi gecombineerd is met een gezellige bar. Helaas kom je deze wasserette/bar niet binnen zonder paspoort, waardoor het zo moet zijn dat de enige met een paspoort iedereen was kon doen terwijl de rest op het terras kon zitten kaarten.

Terwijl sommigen na het wassen nog even een powernapje in de hangmat deden hebben de meeste deelnemers zich weer over New Orleans verspreid. Hoewel er een heel praktische tram direct naar het centrum rijdt, rijdt deze op een dusdanig onregelmatig schema dat het in alle gevallen sneller was om gewoon de stad in te lopen. Sommigen strompelden een beetje door het levendige New Orleans in het French en Spanisch Quarter. Anderen probeerden hun kater te tackelen met een zogenaamd "reparatie-biertje" in een van de vele live-jazz bars of lekkere weissbiertjes in het French Quarter.

's Avonds werd er weer lekker lokaal gegeten in een van de beroemde vis tentjes in New Orleans of gewoon een typische Amerikaanse BBQ-toko. De dag werd politiek afgesloten met het debat tussen Trump en Clinton. In deze debatten worden helaas maar weinig inhoudelijke problemen besproken en gaan vooral over persoonlijke aanvallen tussen de twee kandidaten. De verkiezingsstrijd in Amerika zal in ieder geval betere kijkcijfers scoren dan in Nederland aangezien veel Amerikanen hiervoor in spanning achter de tv gaan zitten.

Na het debat moesten we ons maar weer klaar maken om de volgende ochtend weer als high-potentials door te kunnen bij de excursies morgen. Dus begonnen wij allemaal met ons mooie studiereis-overhemd te strijken. Dit ging gepaard met veel complimenten van de locals die erg onder de indruk waren dat wij allemaal zo goed konden strijken. Dit gold echter niet voor iedereen, aangezien Jules al eerder vakkundig de bedrukking van zijn overhemd eraf had gestreken. Peter ging hier vanavond nog even overheen door een "losing battle" uit te vechten met zijn verkreukelde overhemd. Toen dit echter met weinig succes gepaard ging kreeg hij het pragmatische advies om even de stekker in het stopcontact te doen, want met zo'n koud strijkijzer schiet het natuurlijk niet op.

Voor de verandering gingen we allemaal lekker vroeg naar bed (wederom hield de Zonnekoning hier het record met 21:30!) zodat we de volgende dag weer fris en fruitig de IHNC Surge Barrier en de Mercedes-Benz Superdome konden bekijken.